

A Fővárosi Ítéletábla a dr. Nagy Magdolna Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Nagy Magdolna ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a Gál és Társai Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. Bendzsél-Varga Katalin ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2014. március 6. napján meghozott, 65.P.20.269/2013/17. számú ítélete ellen a felperes részéről 18. és 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 75.000 (Hetvenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és kötelezte, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 120.000 forint kereseti illetéket, és az alperesnek 15 napon belül 132.000 forint + áfa perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 75. § (1) bekezdését, 78. § (1), (2) bekezdéseit, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 164. § (1) bekezdését, 206. § (1) bekezdését, a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalás II. és III. részét.

Abból indult ki, hogy a perbeli bizonyítási szabályok alapján a felperesnek kellett igazolnia azt, hogy a Magyar Tudományos Akadémiához benyújtott doktori értekezésével kapcsolatban készült habitusvizsgálat az alperes személyéhez köthető, mivel ezen dokumentumban foglalt megállapításokat sérelmezte.

A megállapítása szerint a bírósági eljárás nem sértheti az Alaptörvényt, illetőleg az MTA Ügyrendjét sem, ha a személyhez fűződő jogok sérelmét kell vizsgálni egy doktori pályázati anyagban rögzített kijelentések miatt. Nem sérül a tudomány szabadsága, ha a bíróság egy tudományos anyag felperes által sértőnek minősített tartalmát vizsgálat tárgyává teszi.

Ennek előfeltételét képezi azonban annak igazolása, hogy a felperes által sérelmezett vizsgálati anyag kifejezetten az alperestől származik. Ebben a tekintetben azonban a bíróságot is köti az MTA Doktori Szabályzata, melyet a felperes is elfogadott. Az ebben foglaltak szerint a közreműködők neve nem ismerhető meg, ezért ezek a szabályok polgári peres eljárás kezdeményezésével sem kerülhetők meg. Ebből következően a felperes által felajánlott tanúbizonyítást nem foganatósította. A tanúként meghallgatni kívánt ... sem

tehet nyilatkozatot azzal kapcsolatosan, hogy ki volt valójában a felperesi habitusvizsgálatot végző személy.

Ilyen körülmények között a felperes nem tudta azt bizonyítani, hogy valóban az alperestől származnak az általa sérelmezett és rá vonatkozó közlések.

A vagyoni és nem vagyoni kártérítés iránti igény alaposságát kizárta a jogalap bizonyítatlansága, másrészt az okozati összefüggés sem volt feltárható, mivel a felperes maga vonta vissza a doktori pályázatát.

A perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását.

Álláspontja szerint, ellentmondásos az elsőfokú ítélet a bizonyítási kötelezettség elmulasztásával kapcsolatosan. A felperes a jogszabályi előírásoknak megfelelően az általa meghallgatni kért tanúk nevét és idézhető címét megjelölte. Ezt meghaladó nyilatkozat a felperestől tanúvallomásra vonatkozóan nem várható el.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a tényállást, és ebből téves jogkövetkeztetéseket vont le. Az MTA Doktori Szabályzata nyilvánvalóan a jogszerű doktori eljárás lefolytatása körében kívánja megőrizni a bírálók anonimitását, azonban a jelen perben kifejezetten a személyiségi jogokat súlyosan sértő tartalom miatt kellene a vizsgálatot elvégezni. A habitusvizsgálat körében kifejtett jogellenes cselekmények vonatkozásában az MTA Doktori Szabályzatának rendelkezései kiterjesztően nem értelmezhetőek.

Az elsőfokú bíróság nem indokolta ítéletét a tekintetben, hogy a felperes által felajánlott tanúbizonyítást (...), illetőleg nyelvészszakértő alkalmazását miért mellőzte. A meghallgatandó tanúk nyilatkozatai alapján egyértelműen bizonyítható, hogy a sérelmezett nyilatkozat az alperestől származik.

Álláspontja szerint megalapozott az a vélelme, hogy a habitusvizsgálat során az abban közreműködő nem az MTA Doktori Szabályzatának hiánypótlásra vonatkozó rendelkezése alapján jutott a felperes személyiségi jogait érintő információkhoz.

Mivel a felperes speciális eljárás keretei között szenvedte el az érdeksérelmet, önmagában ennek a ténynek az elfogadása kötötté tenné a szabad bizonyítási rendszert. A felperes a jogszerű doktori eljárásra vonatkozó szabályokra hivatkozással nem zárható el az igényérvényesítésétől.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást, mivel a felperes egyetlen vonatkozásban sem bizonyította állításainak helytállóságát és valódiságát. Az eljárás során a felperes egyáltalában nem nevezte meg azt az eljárást, mellyel összefüggésben ...tól szerzett ismeretet arról, hogy az általa sérelmezett közlés az alperestől származna. Megítélése szerint a peres eljárásnak nem lehet alapja olyan kérelem, amelyben a felperes hallomására, vélelmére alapítja a tényállást.

A felperes az MTA Doktori Szabályzata alapján elfogadta, hogy a doktori cím adományozásával kapcsolatos eljárásban közreműködők neve nem ismerhető meg, és ez egy polgári eljárás kezdeményezésével sem kerülhető meg. Az elsőfokú bíróság ezért helyesen utasította el a felperesnek a tanúbizonyításra vonatkozó indítványát. A felperesnek a perben igazságügyi nyelvszakértő igénybevételére vonatkozó kérelme nem volt, ezért arról az elsőfokú bíróság nem is határozhatott.

A felperes tehát a habitusvizsgálók személyét jogszerű eszközökkel nem ismerheti meg. Álláspontja szerint a bírálatban kifejtett tényállítások felperes megítélését sem a habitusvizsgálat kimenetele szempontjából, sem az általános

megítélése tekintetében nem befolyásolták. Ezek a doktori habitus megítélése körébe tartozó szakmai, tudományos megállapítások, melyek polgári eljárás körébe nem vonhatók. Másrészt ezek a bírálónak a pályázó dolgozatával kapcsolatban kifejtett véleményei, kizárólag szakmai vita tárgyát képezhetik, ezért a felperes személyiségi jogai nem szenvedhettek sérelmet.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével egyetértett, ezért ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla elsősorban azt emeli ki, hogy jelen eljárásban az alperes kifejezetten tagadta azt, hogy habitusvizsgálatot végzett volna a felperessel kapcsolatosan (10. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal). A Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperes kötelezettsége volt elsősorban igazolni azt, hogy a közlések az alperestől származtak.

Az MTA Doktori Szabályzatának 3. § (3) bekezdésével a felperes a doktori cím adományozásával kapcsolatos eljárás kezdeményezésével elfogadta a doktori eljárás lefolytatására egyrészt a Doktori Szabályzatot, illetőleg az ahhoz tartozó szabályokat. Ilyen további szabály az MTA Doktori Tanácsának eljárási szabályzata és ügyrendje.

A szabályzat 8. § (1) bekezdése alapján pedig, a doktori eljárásban meghozott döntések sem bíróság, sem közigazgatási szerv előtt nem vitathatók. A Doktori Tanács eljárási szabályzata és ügyrendje 15. § (3) bekezdéséből az következik, hogy a doktori eljárásban keletkezett iratokba a pályázó csak oly módon, tekinthet be, hogy a közreműködők neve ne legyen megismerhető. Mindezen szabályokból az következik, hogy a felperes elfogadva a szabályzatot, tudomásul vette azt, hogy az eljárásban közreműködők nevét nem ismerheti meg, és ezt bíróság előtti eljárásban sem kezdeményezheti.

A Magyar Tudományos Akadémiáról szól 1994. XL. törvény 1. § (1) bekezdése alapján, A Magyar Tudományos Akadémia önkormányzati elven alapuló, jogi személyként működő köztestület, amely a tudomány művelésével, támogatásával és képviselődével kapcsolatos országos közfeladatokat lát el.

Az MTA tudományos életben betöltött önigazgatására és autonómiájára tekintettel a bírósági szervezet sem teheti félre a doktori eljárással kapcsolatos MTA szabályokat, és nem rendelhet el olyan bizonyítást, amely az eljárás alapelveit sérti. Összefoglalva, a felperes által elsősorban bizonyítandó kérdéssel összefüggésben, vagyis hogy ki volt a habitusvizsgálatot készítő személy, bírói út nem áll a felperes rendelkezésére.

Ilyen körülmények között pedig bizonyítatlan maradt a perben a felperes azon állítása, mely szerint a sérelmezett közlések az alperestől származnak. Az eredményes bizonyítás hiányában érdemben nem volt vizsgálható a felperesnek a személyiségi jogsértéssel és a személyes adatai védelmével kapcsolatos igénye. Az elsőfokú bíróság megfelelő indokolás mellett, helyesen utasította el a felperes keresetét.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a felperes köteles viselni az alperes perköltségét a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint.

A perköltség az alperesi jogi képviselőt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján megillető ügyvédi munkadíjból áll.

Köteles továbbá viselni a felperes a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2015. április 23.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelélül:
tisztviselő